

אכילת פירות שביעית

דקרא פרק טו

וְהִיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאֹכְלָהּ.

רמב"ן, מצוות עשה ג':

מצווה שלישית, שאמרה תורה בפירות שביעית 'היתה שבת הארץ לכם לאכלה'.

ירושלמי, ד, ז:

כי יוכל היא קודש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה - מה היא קודש, אף תבואתה קודש.

המטבח בשמיטה

שו"ת המהרי"ט

אין בזה משום לאכלה ולא להפסד הואיל וגרמא הוא ואינם מפסידן ביד כדמוכח בירושלמי בפ"א הדין קינסתא דירקא מסקין לה לאגר' והיא יבש' מגרמ' כלומר שמאכל אדם הוא ואי אפשר להאכילה לבהמה אבל לאחר שיבש' ולא חזיא לאדם שרי

"והיתה שבת הארץ לכם לאכלה" - "לאכלה" אמר רחמנא, ולא להפסד.

מקור:

כדאי לייחד כלי לשאריות שמיטה. לפני שמכניסים לתוכו שאריות חדשות מניחים נייר ציתון או נייר סופג על השכבה הישנה (יש המהדרים להתנין מספר ימים לפני שזורקים את השקית לפח הרחוב).

"לכתחילה היו נוהגים בפירות שביעית, כפי שנוהגים בפירות תרומה, לעוטפם ולהשליכם לאשפה, ובאמת די בכך, אך אפשרי דרי, ונהגים להניח בפח מיוחד" (הרב חיים קנייבסקי).
כלומר, מצד הדין, ניתן לשים בשקית ולשים מיד בפח.

תרשים סיכום: כיצד מנהלים מטבח בשמיטה?

שימוש

מתר להשתמש בצורה גורמלית לכוזט, לבסל ולרסק, כל מה שנוהגים במשך השנה. זכרים וזיגים אסורים. לא מכבים נר הבולה בין של שביעית

שאריות

שמים בשקית קטרים תורקים לפח (או לאתר שהשקית מתמלאת).
כדאי לייחד כלי לקודשה.
שאריות מן המטבח שמים בשקית ואיזה בשם

אכילה

משתדלים לאטל עד הסוף - הקב"ה הוא הבעלים.
מיוחדים כלי לקודשה שביעית והולפת שקית כל יום. זריקת הישנה לאתר כמה ימים.
אשרי בן קישטת [כל יום ביד על השכבה הישנה]

זכות

זכות גדולה ואולי אף מצווה - בוודאי ששווה את ההשקעה

אם השאריות הקודמות מקולקלות, שמים עליהם נייר עיתון וכדומה, ואח"כ את השאריות החדשות.
שאריות שאין ראיות להאכל אדם ניתן לזרוק לשם כרייל, וניתן להשפך מטה שאריות כשתנין על הצלחת

גלעינים עם קצת שאריות

גַּרְעֵינֵי תְרוּמָה, בְּזִמְנָן שְׁהוּא מְכַבְּסָן, אֲסוּרוֹת. וְאִם הִשְׁלִיכְן, מְתָרוֹת.

תוספת א"ה

כל שהוריד היטב את בשר הפרי מהגרעינים ואין דעתו להוריד יותר, אין צריך לטרוח יותר, ויכול להשליכם כך לאשפה.

הרב א"ה

מותר לשטוף כרגיל שאריות שרגילים לשטוף תחת הברר

